

J E S E N I Š K I

Poština plačana v gotovini

KOVINAR

G L A S I L O O S V O B O D I L N E F R O N T E O K R A J A J E S E N I C E

Leto II.

Jesenice dne 5. februarja 1949

Štev. 5

Naročnina:

Letno din 100—
 Polletno din 50—
 Četrtletno din 25—
 Posamezni izvod din 2—

O Vrba! srečna, draga vas domača . . .

(Ob stoletnici smrti Franceta Prešerna)

8. februarja letos bo minilo sto let, kar je v Kranju umrl največji slovenski pesnik dr. France Prešeren. Čas je ustavil korak 48-letnemu človeku-pesniku, ki se je rodil 3. decembra 1800 v Vrbi na Gorenjskem.

Družbeni okvir Prešernovega življenja je porajanje meščanstva v naših krajih. Drugi narodi so imeli meščanstvo že davno prej, kar se je močno odražalo v njihovem socialnem, političnem in kulturnem življenju. Meščanstvo je bilo prvotno napredno, razbijalo je ozkost, ki je oklepala življenje, kateremu je dajalo smer plemstvo. Ker je bilo meščanstvo bogato, je s svojim bogastvom pospeševalo in ustvarjalo kulturo, ki ni bila preprosta, temveč izbrana, da je lahko ustrezala vedno večjim potrebam tega stanu.

V tistih časih se je pri nas Slovencih razvijalo meščanstvo v dveh smereh. En del, zlasti pridobitni del meščanstva, se je razvijal v nemško smer, drugi del pa je bilo slovensko čuteče meščanstvo, ki se je trudilo, da bi zaneslo slovensko zavest tudi med prvo. Trudilo se je zlasti, da bi s pomočjo leposlovja doseglo svoj narodni namen.

Pot do ustvarjenja tega namena pa je bila težka. Težko je bilo ustvariti slovensko narodno kulturo do tiste višine, ki so jo že imeli večji in sosedni narodi Evrope. Slovensko je občevalo med seboj skoraj samo preprosto kmečko ljudstvo, v mestu pa le posli, kajti večina meščanstva se je nagibala na nemško stran. Zato pri večini bogatega meščanstva ne moremo govoriti o kaki slovenski zavesti. Slovenski jezik je gojila inteligenca, ki je vznikla iz preprostega podeželskega ljudstva. Toda njihov slovenski jezik se do Prešerna ni dvignil nad povprečje ljudskega govora, čeprav so gojili veliko ljubezen do njega. Kar so ti ljubimci do slovenskega jezika napisali, se jim je vse izmaličilo. Njihova beseda je bilo okorna in se je izgubila kakor v jecljanje, če so hoteli povedati v njej nekaj višjega. Vse kar je bilo napisano od Trubarja do Prešerna, je bilo šele prvi okorni korak do slovenskega književnega jezika.

Prešeren je imel na razpolago skromno dediščino pisanega slovenskega jezika in živi jezik preprostega ljudstva. V tem jeziku je pričel tudi pisati. Toda v njegovem srcu je ta beseda zazvenela vse lepše, se plemenitila in izrazila vse tisto, kar se je dalo izražati človeško velikega do tedaj le v tujih, književno razvitih jezikih. Prav v tem oblikovanju je temelj Prešernove veličine.

Pri nas je še danes ponekod zelo razširjeno mnenje, da je ustvarjanje poezije zgolj trenutek navdih. Res je, da je za vsako pesem potreben navdih, ki razgiba človekovo notranjost, da iz nje zapoje. Vendar to ni vse. Za vsako nadpovprečno in pristno pesem je nujna široka razgledanost, je nujna izobrazba in posluš, s katerim pesnikova notranjost prisluskuje utripanju svojega ljudstva in vsega človeštva. Da je to res, nam potrjuje v svojem delu Prešeren.

Prešernovo znanje in razgled po svetovni literaturi sta bila precejšnja. Poleg slovenskega jezika je znal tudi nemški, italijanski, francoski, angleški, španski in poljski jezik. Poznal je vrhove literarne umetnosti vseh teh narodov. Važno za njegovo literarno raz-

gledanost je bilo prijateljstvo s Čopom, zlasti v letih 1828—1835.

Zaradi svoje obširne literarne razgledanosti je uvedel Prešeren v slovensčino veliko tujih, zlasti romanskih slovstvenih oblik, ki so se prilagale in plemenitile slovenski slovstveni izraz. Tako je uvedel v slovensčino sonet, sonetni venec, gazelo, gloslo, balado, romanco, priliko, stanco, tercino in distih.

tih ni poznal pomanjkanja. Družina je bila premožna in hudega ni občutil. Od tod je odšel v Ribnico v šolo, nato pa v Ljubljano, kjer je obiskoval licej. V Ljubljani je zahajal v Smoletovo veselo družino in se zaljubil v Dolenčevo Zaliko, krčmarjevo hčer. Nato je odšel na Dunaj, kjer se mu je ob Zoisovem prevodu Bürgerjeve Lenore in zaradi zavrjene ljubezni Dolenčeve Zalike

nje. Njegova prošnja za adjutum pri kamerni prokuraturi v Ljubljani je bila zavrjena septembra 1829. Leta 1832., meseca maja je opravil odvetniški izpit z najnižjo še pozitivno oceno, kar je imelo najbrže posledico, da je bila zavrjena njegova prošnja za advokaturu novembra 1832. V teh letih je nastala cela vrsta pesmi, med njimi tudi elegija Slovo od mladosti. V tej elegiji se izražajo vse te sence, ki so padle na njegovo življenje, na njegovo iskanje za srečo v življenju in ljubezni:

Sem videl, da svoj čoln po sapi sreče,
 komur sovražna je, zastoj obrača,
 kak veter n'e nasproti temu vleče,
 kogar v zibelj vidla je berača,
 da le petica da ime sloveče,
 da človek toliko velja, kar plača,
 sem videl čislati le to med nami,
 kar um slepi, z golj'fijami, ležami.

V tem času pa je poleg pesmi nesreče in ljubezni napisal več zbadljivih napisov na ljudi, ki so mu grenili in ovirali pot v življenje. Odpor svobodnega pesniškega ustvarjalca proti dunajskemu cenzorju Kopitarju je našel izraz v pesmi „Apel podobo na ogled postavi“, ki jo zaključuje:

... „Le čevlje sodi naj kopitar!“

Prve sence, ki so padle na pesnikovo življenje, so bile neznatne pred tistimi, ki so mu od aprila 1833 pa do sredine 1838 zagrenile življenje tako, da ni nikdar več zagorelo v globoki radosti. V trnovski cerkvi je zagledal pesnik Julijo Primčevo, hči bogate nemškutar-ske trgovke. V tej dobi je večina pesmi posvečenih Juliji. Upanje na njeno ljubezen se je sprevrglo v brezup ob zaroki Julije z Jožefom pl. Scheuchens-tuelom. Brezupno hrepenenje po nevrčani ljubezni, nemškutarstvo krogov, v katerih je Julija živela, bolečina, ki ji ni zdravila, vse to je razgibalo pesnika, da je ustvaril največjo slovensko umetnino „Sonetni venec“:

Ran mojih bo spomin in tvoje hvale
 glasil Slovincam se prihodnje čase,
 ko mi na zgodnjem grobu mah porase,
 v njem zdanje bodo bolečine spale.

Prevzetne kakor te dekleta zale,
 ko bodo slišale teh pesem glase,
 srca železne d'jale preč opase,
 zvesto ljubezen bodo bolj spošt'vale.

Vremena bodo Kranjcam se zjasnile,
 jim milši zvezde, kakor zdej sijale,
 jim pesmi bolj sloveče se glasile;

Vendar te bodo morebit' ostale
 med njimi, ker njih poezije mile
 iz srca svoje so kali pognale.

Bolečina pesnikove ljubezni se prepleta z bolečo usodo njegovega rodu. V pesniku je vera, da bodo zasijali nekoč lepši svobodni dnevi slovenskemu ljudstvu, katerega jezik so v Julijinih krogih zaničevali ali se ga sramovali:

Bile so v strahu, de boš, de zale
 Slovenke, nemško govorit' umetne,
 jih bote, ker s Parnasa so očetne
 dežele, morebiti zanič'vale.

Redke so bile slovenske pesmi, bile so „vrh snežnikov redke rož'ce“, a s Prešernom smo dobili Slovenci Orfeja, ki nam je zapel v jezik svojega ljudstva in nam uresničil svojo željo:

De bi nam srca vnel za čast dežele,
 med nami potolažil razprtije,
 in spet zedinil rod slovenš'ne cele...

(Nadaljevanje na 2. strani)

V teh oblikah je zapel najboljšo svoje pesmi kakor n. pr. Slovo od mladosti, Sonete ljubezni, Sonete nesreče, Gazele, Gloslo, Sonetni venec z epilogom, Krst pri Savici, Novo pisarijo itd.

Omenil sem Prešernovo široko literarno razgledanost. Vendar bi bila navdih in razgledanost vse premalo, če bi pesnik ne našel v pesmi svojega odraza in odraza dobe, v kateri je živel. Mislim, da mi bo vsakdo dal prav, če rečem, da verzifikacija posameznih gesel, ki jih je polna vsaka doba, še ni pesem, ampak navadno frazerstvo. Potrdilo v slovenski literaturi je „gromovnik“ Koseski, ki je v svoji dobi zasenčil celo Prešernovo slavo. Danes pa se oziramo s posmehom na gromovnika Koseskega. S tem hočem povedati, da za pesem niso važna gesla, ampak kako se posamezna doba odraža v pesniku in kako jo ta oblikuje v zrcalu svoje osebnosti. Prešeren je oblikoval svojo dobo v zrcalu svoje ljubezni. Velik del njegovih pesmi je odraz njegove ljubezni do dekleta in nesrečne domovine. Da bomo bolje razumeli to postavko, si oglejmo Prešernovo življenje, kakršno se zrcali v njegovi poeziji.

Prešeren se je rodil kot prvi sin Prešernovih, po domače Ribičevih, v Vrbi na Gorenjskem. V svojih otroških le-

prebudila pesem. Te pesmi so pisane v Vodnikovem tonu, prešerne, zbadljive. Zavrjena ljubezni Dolenčeve Zalike ni našla žalostnega izraza, temveč prešeren in zbadljiv izraz:

Fante zbiraš, si prevzetna,
 se šopiriš, ker si zala;
 vari, vari, da priletna
 samka se ne boš jokala!

Prebujena slovenska pesniška zavest, se je poglobila v ljubljanskih časih (1828—1833), ki jih prešernoslovec dr. France Kidrič imenuje Ljubljanske čase iskanja. V Ljubljani se je namreč Prešeren zopet sestal s prijateljem in gorenjskim rojakom Matijom Čopom, poznavalcem klasičnega in modernega slovstva. Čop je Prešerna opozarjal stalno na velika slovstvena imena vseh narodov in vzpodbujal Prešerna k pisanju slovenskih pesmi. V tem času je imel Prešeren ljubezensko razmerje do gradčanke Khlunove, s katero se je sprva hotel poročiti, a se je zaroka po njegovi krivdi razdrila. Prešeren se je v Ljubljani pričel vnemati za druga dekleta in v teh drobnih, četudi nevračanih ljubeznih, je vtonila ljubezni do dekleta iz Gradca.

V letih 1828—1833 so padle prve močnejše sence na Prešernovo življe-

Gradimo socializem na vasi

V STARI FUŽINI IN SREDNJI VASI
USTANAVLJAJO OBDELOVALNE
ZADRUGE

Človek, ki gleda naprej, vidi preko ovir in težav lepoto življenja, ki bo nekoč last delovnega človeka. Pot do lepote življenja pa je borba, zahteva žrtev in znoja. Pot do lepote zahteva človeka, ki je obračunal z vsemi pred-sodki preteklosti in se osvobodil njenih spon. Tak človek zna pretehtati pravico in postane neupogljiv borec za boljše življenje vsega delovnega človeštva. Tak človek je prelival kri za pravico in svobodo, tak človek je porušil ječo preteklosti in zida novo zgradbo — svet svobodnih ljudi.

Take in slične misli valovijo v meni, ko pomislim, da se je naš delovni kmet odločil, da obračuna s preteklostjo, s krivico, ki se mu je godila, in da za-orje prve brazde v svet, kjer ni izkoriščanja človeka po človeku. Morda so prav isto ali vsaj slično mislili tisti kmetje v Stari Fužini in Srednji vasi, ki so smelo pogledali življenju v obraz, ga pretehtali v vseh njegovih oblikah in zagledali pot, ki vodi do boljšega in edino pravičnega življenja.

V Stari Fužini in Srednji vasi v Bohinju, v teh starih partizanskih krajih, so se najboljši delovni kmetje odločili, da ustanovijo obdelovalni zadrugi in zaorjejo prve brazde za socializacijo vasi v našem okraju. Odločili so se, ko so na izobraževalnem krožku v kotičku Osvobodilne Fronte razpravljali o obdelovalnih zadrugah. Spoznali so kmalu prednost obdelovalne zadruge pred razdrobljenimi malimi kmečkim posestvi, kjer je človek garal in garal v pomanjkanju in bedi.

Tisti, ki so se odločili, so sklicali se-stanek in povabili zastopnika Okrajnega komiteja KPS in Okrajne zveze kmetijskih zadrug z Jesenic. Tu so se pomenili še enkrat o vsem in prešli takoj na praktična vprašanja v zvezi z njihovo obdelovalno zadrugo. Oba kraja sta najbolj primerna za živinorejo, zato bosta obe obdelovalni zadrugi prvenstveno gojili to panogo gospodarstva. Seveda so na sestanku še podrobno raz-mislili o potrebah, ki so s tem v zvezi in napravili plan potreb. Nabaviti bodo morali zlasti plemensko živino, da bo zacvetelo njihovo gospodarstvo. Pri tem računajo na pomoč ljudske oblasti in množičnih organizacij, ki jim je prav gotovo ne bodo odrekli. Za živino pa

so potrebni pašniki in hlevi. Za prve potrebe bodo odgovarjale sedanje zgradbe, v bodoče pa bodo morali mi-sliti na nove moderne hleve. Že sedaj pa bodo morali zgraditi hlev na Uskov-nici in Konjšci. Prav tako bodo opre-mili svoji zadrugi z modernim kmetij-skim orodjem in s stroji.

Še mnogo bi lahko zapisali o pripra-vah, s katerimi se bavijo prvi borci za socializem na vasi v jeseniškem okraju. Toda o tem bomo v našem listu še pi-sali, njim samim pa čestitamo in jim želimo, da bodo čimprej premagali za-četne težave in dokazali vsem pošte-nim in delovnim kmetom, da je nad-vse častno in vredno biti prvoborec za socializem na vasi.

Ob prvem kongresu Ljudske tehnike

Nahajamo se tik pred pričetkom I. kongresa Ljudske tehnike, ki bo v Beo-gradu od 6. do 7. februarja 1949. Kon-gres bo analiziral dosedanje delo in na podlagi dosedanjih izkušenj podal smer-nice za nadaljnje delo. S tem bo ljud-ska tehnika doprinesla svoj delež k iz-polnjenju Titove petletke.

V predkongresni dobi je organizacija Ljudske tehnike tudi v jeseniškem o-kraju pristopila k aktivnejšemu delu.

Posamezna društva in klubi so pristopili k medsebojnemu tekmovanju za čim boljše učvrstitev organizacije. Vzpostavljajo se novi klubi tehnike po šolah in tovarnah. Doseči moramo, da bo pojm ljudske tehnike prodrli v sle-herno našo vas, šolo in podjetje.

Organizacija Ljudske tehnike je še mlada organizacija, vendar je dosegla že precejšnje uspehe. V svojem razvoju seveda zadeva na razne težkoče in ne-dostatke, kar je nujno čimprej odpra-viti. Predvsem moramo našemu delu dati idejno-politično vsebino, kajti le tako bo ljudska tehnika v jeseniškem okraju prodrila v široke plasti ljudskih množic in jih zaktivizirala. Le tako bo organizacija odgovarjala dobi sociali-stične graditve.

Druga važna naloga Ljudske tehnike je omesovljenje organizacije. Doslej smo se preveč držali ozkosti, zato je po-trebno s pravnimi prijemi ter s čim širšo propagando seznanjati javnost z nalogami organizacije Ljudske tehnike.

Naj živi I. Kongres Ljudske tehnike!

France Prešeren naš največji pesnik

(Nadaljevanje s 1. strani)

Človek bi lahko naštel še več odlom-kov iz te največje slovenske umetnine, vsak verz daje misli, mnogo misli, ki je vredno razmišljati o njih. Ljubezen do dekleta in ljubezen do nesrečne do-movine sta v Sonetnem vencu našla najvišji izraz.

Rano, ki mu jo je vsekala nesrečna ljubezen, je bila nezacepljiva. 1835. leta mu je iztrgala smrt najboljšega prija-telja Matija Čopa. Njegovo življenje postaja vedno bolj samotno in v samoti je ustvaril Prešeren zopet eno izmed največjih slovenskih umetnin Krst pri Savici. V njem je zapisal besede, ki so spremljale poleg verzov v Zdravici naše borce skozi osvobodilno vojno do zmage:

„Največ sveta otrokom sliši Slave,
tje bomo našli pot, kjer nje sinovi
si prosti voljo vero in postave.

Ak pa naklonijo nam smrt bogovi,
manj strašna noč je v črne zemlje krili,
kot so pod svetlim soncem sužni dnovi.“

Izgubo Julije, ki se je poročila s svo-jim zaročencem, mu je delno ublažila Ana Jelovškova, ki je imel z njo tudi otroke. Beda, v kateri je živel tedaj Prešeren, je povzročila, da ni prišlo do poroke. Končno se je tudi ta ljubezen razdrla.

Težka je bila Prešernova pot skozi življenje. Hrepenel je po sreči, a na-mesto nje dobival udarce s strani druž-be in posameznikov, ki ga niso razu-meli. Ljubil je žensko in domovino, ki

se je že skoro utapljala v nemškem morju. Rešil jo je, rešil je njeno govo-rico in ustvaril v njej največje umet-nine. Dvignil je slovensko pesem na vi-šino svetovne poezije. Naj je bilo nje-govo življenje polno pregrad in ovir, nerazumevanja in udarcev, je vendarle zapel v veliki ljubezni do človeka, na-roda in vsega človeštva Zdravljico, ki z njeno predzadnjo kitico zaključujemo in hrepenimo, da bodo osvobojeni vsi naši bratje izven meja, da bo osvobo-jeno vse človeštvo:

Žive naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat' dan,
de, koder sonce hodi,
preprij iz sveta bo pregnan,
de rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak.

Opomba:

Dne 8. februarja 1949, ob stoletnici smrti, bo v Kranju v veži hiše, kjer je Prešeren dne 8. februarja 1849 umrl, odkrito njegovo poprsje v nadnaravni velikosti. — (Glej posnetek na 1. strani).

Kip je izdelal umetnik — akademski kipar in profesor na Akademiji upo-dabljaljočih umetnikov v Ljubljani tov. Francišek Smerdu.

Kipar nam je upodobil Prešerna ta-kega, kot smo si ga že dolgo želeli: zdravega, krepkega Gorenjca, ki je po-nosno zapel napredno pesem, ustvar-jalca „Zdravljice“, kakršnega nam je razodela narodno osvobodilna borba.

ŽELEZARNA JESENICE

Delovna sila - osnovno vprašanje v izvajanju plana železarne

Pomen, ki ga ima težka industrija in črna metalurgija kot srce težke indu-strije posebej za izgradnjo socialistič-nega gospodarstva v naši državi, po-men, ki ga ima kot osnovna veja go-spodarstva za dvig življenjskega stan-darda delovnega človeka in povečanje obrambne moči države, ki gre v soci-alizem; prav v tem letu prve petletke, zahteva od nas vseh, od vseh upravnih in gospodarskih forumov posebno paž-njo. Nerezumljiva gospodarska politika dežel ljudske demokracije po resoluciji Kominformbiroja, nam nalaga še pose-bej dolžnost, da ustverimo vse pogoje, ki so potrebni, da bo črna metalurgija tudi v tem letu izvršila svojo nalogo, da bo dosegla in preseгла plan proiz-vodnje surovega železa in jekla v letu 1949.

Železarna Jesenice predstavlja še vedno najvažnejši člen v verigi podje-tij Gneralne direktije črne metalurgije. Še vedno odpade največji procent pro-izvodnje surovega železa in jekla na delovne roke kolektiva naše železarne. Prav radi tega moramo gledati na pro-bleme železarne s širkega vsedržav-nega stališča in jih ne smemo reševati z ozkega stališča, pobarvanega z lokal-patriotizmom.

1. Za boljšo organizacijo, disciplino in sistemizacijo delovnih mest

Prva naloga, ki jo more rešiti uprava podjetja s partijsko in sindikalno ter mladinsko organizacijo, s tesnim sode-lovanjem na strokovnih posvetovanjih in proizvodnih konferencah je nado-knati pomanjkanje delovne sile z več-jim zalaganjem vsakega delavca, s po-boljšanjem organizacije dela, z večjo uporabo mehanizacije, z uvajanjem no-vih metod dela.

Prav po vprašanju delovne discipline ob prihodu in odhodu z delovnega me-sta, ter discipline na delovnem mestu ni bilo niti od strani uprave niti od strani partijskih in sindi-kalnih organizacij dovolj upornega dela. Res je, da prežgodnji odhod vlakov iz Jesenic v vse smeri okraja moti enotnost in trdnost postavljanja, vendar bi mogli osemurno delo uvesti dosledno za vse, ki niso vezani na od-hode vlakov. Uvedba kontrolnih ur, odnosno kontrolnih znamkic bi bil ad-ministrativen ukrep za reševanje pro-blema. Važnejše je tu delo prepriče-vanja in poučevanja. Uspeh tu ne bo izostal. Saj imamo obrate, kjer delavci ne dosežajo novo postavljenih norm, ob začetku in ob koncu dneva pa zgube nad pol ure delovnega časa. Popolna izraba osemurnika pomenja prekora-čenje norme tudi za te obrate.

Disciplina na delovnem mestu je dru-go vprašanje, ki ga moramo rešiti. Po-jačanje kontrole od strani uprave in obratovodstev — posebej na nočni dnini — pravilna organizacija brigad-nega sistema, uporna borba za uvedbo delovnih brigad na vseh različnih de-lovnih mestih bo rodilo uspeh in rešilo vprašanje discipline na delovnem me-stu ter izločilo tisti majhen procent ljudi, ki hočejo živeti na račun sode-lavcev, iz članstva delovnega kolektiva Železarne. Če hoče dobiti kolektiv žele-zarne ponovno naslov najboljšega ko-lektiva črne metalurgije je tu potrebno nujno in uporno delo.

Tretje važno vprašanje je vprašanje sistemizacije delovnih mest in s tem v zvezi dokončna rešitev zaposlitve ženske delovne sile na vseh lažjih de-lovnih mestih. Protijudska mezna po-litika kapitalističnih lastnikov podjetja in raznih strokovnih organizacij (od ze-lenih preko plavih do rumenih) v pred-aprilski Jugoslaviji je prinesla precej sinekurnih (brezdelnih) mest in raznih privilegijev voditeljem teh organizacij. Vse te sinekure in privilegije dosledno in uporno odstraniti je važna naloga uprave in organizacij. Pravilen odnos

V tem času je eno izmed osnovnih vprašanj Železarne vprašanje delovne sile. Železarna dela že precej časa z dosti manjšim številom delavcev, ka-kor je predvideno po planu. Z maksi-malnim naporom delovnega kolektiva, z mobilizacijo delavcev za prostovolj-ne akcije, se je posrečilo reševati ne-katere težke probleme, ki nam jih pri-naša izvajanje plana. Pri tem prostovoljnem delu so se posebej izkazali delavci komunisti, celice in tovarniški komite, ki je prevzel vodstvo teh pro-stovoljnih akcij. Pravilna organizacija, pravilno izvedena agitacija na partijskih in sindikalnih sestankih je prinesla uspehe, na katere more biti kolektiv Železarne v začetku leta 1949 samo po-nosen. Z omasovljenjem akcije v močno rezvitem brigadnem sistemu podjetja bomo mogli rešiti marsikak problem in odstraniti vse ovire in težkoče, ki se nam pokažejo pri izvajanju naših plan-skih nalog.

Vendar to, kljub temu da predstavlja važen doprinos pri izvrševanju plana, še ne predstavlja rešitve vprašanja delovne sile. Pristopiti moramo k sistematskem reševanju tega vprašanja. Pri analiziranju problema mo-remo vse delo pri reševanju razčleniti na troje osnovnih nalog.

do dela v socialistični družbi mora biti navodilo za delo komisije za sistemati-zacijo delovnih mest. Nepravilen odnos do dela od strani obratovodstev in sin-dikalnih pododborov se kaže v dveh značilnih okoliščinah:

1. Pri periodičnih spremembah teh-noloških procesov dobimo prosto delov-no silo. Namesto, da bi proste delavce pravilno zaposlili na drugih važnih de-ljih, obratovodstva skrbno čuvajo te proste delavce za sebe. Demobilizirajo in demoralizirajo ostale delavce na de-lovnih mestih in zmanjšujejo proizvo-dnost dela, kjer so dani vsi pogoji za povečanje te.

2. V podjetju je še dovolj delovnih mest, kjer bi mogli zaposliti žene. Od-por proti ženam, ki ga dobimo pri ne-katerih obratovodjih in mojstrih ter nekaterih članih sindikalnih pododbo-rov, privede do absurda, da imamo žene zaposlene na težjih delovnih mestih, ki ženam ne ustrezajo, lažja delovna me-sta pa imajo močni in zdravi delavci, ki bi mogli na drugih delovnih mestih pravilno zaposleni zmanjšati potrebo moške delovne sile in pravilno koristiti skupnosti.

Podkomisija za sistemizacijo delov-nih mest, ki bo v februarju izvršila revizijo delovnih mest, bo mogla ob sodelovanju in pomoči obratovodstev in sindikalnih pododborov pravilno rešiti tudi to vprašanje. Povečanje pro-izvodnosti dela, pravilno sistemizira-nje delovnih mest in zaposlitev žena na vseh lažjih delovnih mestih ji mo-ramo biti navodilo za delo.

(Nadaljevanje na 3. strani)

DELOVNI KOLEKTIV HC MOSTE JE NAJBOLJŠI ZA GLOBKE GRADNJE V DRŽAVI

V soboto, dne 22. januarja so delavci hidrocentrale Moste pri Žirovnici odprli novo delavsko-nameščensko restavracijo. Še tega dne so prejeli prehodno zastavico ter 60.000 din nagrađe od Centralnega odbora Enotnih sindikatov Jugoslavije in ministrstva za gradnje FLRJ kot najboljši kolektiv za globoke gradnje v državi. Nagrado so razdelili najboljšim poverjenikom, sindikalnim funkcionarjem in sodelavcem na kulturno-prosvetnem področju.

Poravnajte naročnino za leto 1948, sicer bomo ustavili pošiljanje lista

ŽELEZARNA JESENICE

2. Okrajna uprava za delovno silo se mora zavedati pomena železarne

(Nadaljevanje z druge strani)

Druga osnovna naloga pri reševanju problema delovne sile je **pravilno delo pri iskanju in pošiljanju delovne sile v podjetje**. Tu je treba vedno misliti na važnost železarne v izvajanju petletnega plana črne metalurgije in težke industrije, njen pomen za izgradnjo socializma v naši državi. Kakor predstavlja za kolektiv železarne 100%-no izpolnjevanje plana zakonsko obvezo in patriotično dolžnost, tako more predstavljati za upravo za delovno silo patriotično dolžnost osiguranje delovne sile za železarno. Radi težav v vpraša-

3. Novo sprejetim delavcem

Tretjo osnovno nalogo pa mora rešiti uprava podjetja s pomočjo sindikalnih, mladinskih in partijskih organizacij ter z globokim razumevanjem organov oblasti, mestnega in okrajnega ljudskega odbora. **Ta naloga obstoja v reševanju problema fluktuacije (beg iz podjetja v podjetje) delovne sile.** Nič ne pomaga, če nam Uprava za delovno silo mobilizira plansko določeno število delavcev, če pa teh delavcev ne znamo obdržati. Važno je tem delavcem **zasigurati primerno stanovanje, dobro hrano in redno preskrbo z vsemi potrebnimi industrijskimi predmeti**. Prav v tem vprašanju je uprava podjetja storila dosti premalo. Malomarnemu odnosu do delavcev od strani stanovanjskega oddelka mora biti konec. Treba je poskrbeti za čim ugodnejše bivanje samskih delavcev po stanovanjskih kolonijah podjetja. Stalna kontrola stanja v kolonijah mora prinesiti red in čistost v samska stanovanja. To bo v veliki meri zmanjšalo fluktuacijo.

Dosti smo grešili tudi z nepravilnim dodeljevanjem novih družinskih stanovanj. Znali smo biti pri tem izredno ozki. Stanovanjska komisija je v odvisnosti od raznih stanovanjskih referentov, ki rešujejo stanovanjsko vprašanje včasih čisto osebno, zagrešila dosti nepravilnosti. Namesto da bi reševala z novimi stanovanji vprašanje stalnosti delavcev, je včasih silno ozko — zakaj tujce na Jesenice — reševala osebne želje posameznikov po boljšem stanovanju. Nerazumevanje posameznikov pri možnosti utesnitve, preselitve drugod zaposlenih v druge kraje okraja, samolastne vselitve — vse to moti pravilno delo stanovanjske komisije in poveča fluktuacijo. Prav tu je potrebna pomoč mestnega in okrajnega ljudskega odbora.

Zelo važen pogoj za reševanje te naloge je **pravilen sprejem nove delovne sile**. Od tega, kako so sprejeti delavci, ki prvič stopijo v podjetje — če imamo pripravljeno stanovanje, če je takoj preskrbljeno za prehrano, če takoj začno delati — od tega je veliko odvisna stalnost delovne sile. To vprašanje mora rešiti podjetje. Sindikalna podružnica pa in partijska organizacija v podjetju, morata skrbeti za to, da te nove delavce zajameta takoj v razne oblike sindikalnega dela. Mladinska organizacija mora poskrbeti za razvoj kulturno-prosvetnega in politično-vzgojnega dela med mladino po naših samskih kolonijah. Sindikalne organizacije in OF pa za delo med odraslimi. Prav tu je — mislim — najbolj boleča točka. Tu smo le malo storili. Nove delavce prepuščamo same sebi, povsod jim kažemo, da so tujci, ne znamo jih sprejeti medse. Brigamo se zanje samo kadar moramo reševati razne prekrške in nerednosti. Samo primer Industrijske metalurške šole, kjer do sedaj še nismo uspeli, da bi s 300 učenici priredili kulturno-prosvetni večer večjega stila, ali primer Straže, kjer se je novoletna jelka zmalčila v pijančevanje, nam kažeta na nepravilen odnos do samskih delavcev, odnos, ki je v glavnem vzrok fluktuaciji delovne sile. Kadrovski oddelki mora skupno z stanovanjskim oddelkom in političnimi organizacijami najti konkretno rešitev tega vprašanja. Iz teh novih delavcev moramo narediti stalen metalurški kader, katerega moramo s

nju stanovanj na Jesenicah je velike važnosti poiskati nezaposleno ali nepravilno zaposleno delovno silo v samem okraju. Tu bomo našli pravilno rešitev, kadar bomo imeli jasno perspektivo razvoja našega gospodarstva in če bomo znali videti, kaj je v tem razvoju bistveno in odločujoče. Če bomo s tako perspektivo znali združiti uporno delo Okrajne uprave in uprave podjetja, uspeh ne bo izostal. Izogniti pa se moramo birokratskemu reševanju dela in partikularističnemu pojmovanju pri razdelitvi delavcev.

moramo posvetiti več skrbi

strokovnimi in političnimi tečaji usposobiti za prvoborce v izgradnji socializma. S stalnim upornim delom, s sodelovanjem uprave podjetja in sindikalne organizacije ter organov ljudske oblasti bomo pod močnim vodstvom partijskih organizacij mogli rešiti to vprašanje in s tem vprašanje izvedbe in preseganja plana v letu 1949.

OBLETNICA KROJAŠKE IN ŠIVIL-SKE DELAVNICE INDUSTRIJSKEGA MAGAZINA ŽELEZARNE JESENICE

Krojaška in šivilska delavnica Industrijskega magazina sta nastali iz potrebe zadovoljiti jeseniško delavstvo s ceneno in dobro obleko. Misel je izšla od trojice krojačev, ki so pred letom dni pričeli v skromnih razmerah. Začetek je bil težak. Odpor reakcionarnih poedincev je bil velik. A volja zavednejših je bila močnejša in v najkrajšem času se je tej trojici priključila prostovoljno velika večina krojačev z Jesenic in okolice, ki so uvideli pomen in važnost krojaške delavnice za jeseniško delavstvo.

Primeru krojačev so se kmalu pridružile številne jeseniške šivilje, ki so se obvezale, da bodo v sklopu Industrijskega magazina preskrbovale žene jeseniškega delavstva z oblačili. Tudi njihovo delovanje je že v prvem letu doseglo izredno lepe uspehe.

Število uslužbencev se je tekom leta dvignilo v krojaški na 32, v šivilski delavnici pa na 16. Mesečno je bilo v prvem letu postreženih 150 do 200 strank v krojaški in 80 do 120 v šivilski delavnici. Poleg tega so bila tudi dela za tovarno in ostale ustanove. Sprejemljivost obeh delavnic se iz meseca v mesec zvišuje, kar dokazuje velik pritok naročil delavcev, ki so hitro, dobro in poceni postreženi in tako obvarovani odiranja in šikaniranja, ki je bilo čisto v navadi pri nekaterih privatnikih, ki so hrepeneli po čim večjem dobičku, medtem ko je v delavnicah Industrijskega magazina izveden princip zniževanja cen. Od vsakega znižanja proizvodnih stroškov ima korist samo delavstvo, ki je tak način poslovanja pozdravilo.

Zaradi stalnega porasta naročil se je v krojaški delavnici uvedlo delo na dve izmeni. Posebna pažnja se posveča vzgoji kadrov, da bi čim bolj zadovoljili potrebam jeseniškega delavstva. Zmogljivost delavnic pa se bo še povečala, čim se bodo našli večji odgovarjajoči lokali.

J. P.

Pozdrav delegatom rudarske in metalurške stroke Jugoslavije!

V dnevih od 19. do 21. februarja 1949 bodo zborovali na Jesenicah delegati rudarske in metalurške stroke. Zborovanje prireja rudarsko-metalurška sekcija DIT-a delegate pošljejo ministrstva, Generalne direkcije, tehniška fakulteta, geološki zavodi, vsa velika rudarska in metalurška podjetja iz vse države. Zborovanje bo pripravilo strokovno delo in referate za jesenski kongres rudarskih in metalurških inženirjev in tehnikov, ki bo ob priliki 30-letnice rudarskega in 10-letnice metalurškega oddelka ljubljanske tehniške

O popisu živine, perutnine, čebelnih panjev in sadnega drevja

Od 1. do 15. februarja 1949 bo po vsej državi popis živine, perutnine, čebelnih panjev in sadnega drevja. Ta popis je velike važnosti, ker bo tvoril podlago za plansko gospodarstvo bodočega razvoja našega kmetijstva.

Popis bo v prvi vrsti koristil kmetom samim, kajti brez evidence, kaj imamo, se ne more planirati potreb. Pravilna razdelitev raznih sredstev za zatiranje sadnih škodljivcev, za dvig živinoreje in za pomoč čebelarjem je možna samo na ta način, da ima ljudska oblast v rokah točen pregled stanja živine, čebelnih panjev kakor tudi število sadnih dreves.

Poleg navedenega popisa se bo pri posameznih gospodarstvih zbiralo tudi podatke o proizvodnji mleka, volne, jajc in pridelku sadja. Gospodarstva, ki pridejo v poštev za zbiranje slednjih podatkov, so določena zgolj po naključju vrstnega reda v spisek, katerega je moral sestaviti vsak krajevni ljudski odbor že pred popisom.

Zaradi hitrejšega postopka naj kmetovalci pripravijo podatke o številu in vrsti živine, posebno drobnice, perutnine in sadnega drevja, da bo na ta način popisovalcu olajšano delo. Pri tem opozarjamo, da je za vse podatke, ki bi jih v slučaju odsotnosti gospodarja dal popisovalcu kak drug član družine, odgovoren lastnik gospodarstva.

Krajevni ljudski odbori so izvršili vse predpriprave, ki so bile potrebne za pravilno izvedbo popisa. Kot vedno, pa so tudi te predpriprave v nekaterih krajevnih ljudskih odborih izvedli bolj skrbno in temeljito, v drugih pa zopet ne. Priznanje za prav dobro organizacijo zaslužijo sledeči odbori: Begunje, Kropa, Lesce, Polje, Rateče, Srednja Dobrava in Stara Fužina. Ostali krajevni odbori, ki so spočetka nekoliko zaostali, naj se pri izvedbi popisa tembolj potrudijo, da bodo čimprej stopili v vrsto ljudskih odborov, ki se z vsemi silami borijo za to, da se popis izvede pravilno in pravočasno.

Značke, blago, evidenca, brigade ...

Okrajni odbor Osvobodilne fronte je pričel z dodeljevanjem kontingentov raznega blaga za nosilce značk o prostovoljnem delu. To razdeljevanje je znova spravilo na dan več zaspancev, češ da so upravičeni na prejem blaga. Vsem takim moramo žal povedati, da je dodeljevanje značk za leto 1948 zaključeno, ker je bilo na razpolago dovolj časa za prijavo delovnih ur. Gornja ugotovitev pa ponovno kaže na to, da lani evidenca ni bila popolna, kar so zakrivali v glavnem prostovoljci sami, ker niso zapisovali število ur, ki so jih opravili, niti niso javljali to merodajnim forumom. To velja zlasti za prostovoljce na **Jesenicah**. Zaradi tega je treba povedati, da morajo osnovne politične organizacije na Jesenicah, to je centri, javljati vsako akcijo preko krajevnega odbora OF ali terena MOOF in sicer tedensko. Prijava mora vsebovati pomensko sezname, število ur in vrsto akcije ter na katerem delovnem

mestu. Na primer: N. N. je izkopal 5 m³ temeljev pri Dijaškem domu, ali razkladanje opeke iz vagona za dijaški dom itd.

PRIČNIMO TAKOJ S FORMIRANJEM PROSTOVOLJNIH DELOVNIH BRIGAD

Pri mestnem odboru OF na Jesenicah je že formiran štab, ki bo vodil točno statistiko. Po terenih in centrih pa je treba nujno pričeti s formiranjem brigad, da bo letos vključen v poedine brigade sleherni član Fronte. Med najzavednejšimi člani se že sedaj kaže veliko zanimanje za letošnje akcije. Mnogi so se že obvezali, da si hočejo priboriti zlato značko z zvezdo. Ker razni sindikalni pododbori v železarni že mislijo na ustanavljanje lastnih brigad, bodo morale frontne organizacije na terenu napeti vse sile, da bodo organizirale svoje brigade iz rezerv izven železarne.

Opozorilo vsem lastnikom motornih vozil

1. Dogajajo se primeri, da nekateri lastniki motornih vozil sklepajo kupoprodajne pogodbe in pri tem ne upoštevajo predpisov o prodaji oziroma nakupu takih vozil v skladu z objavo Izredne komisije za avtopromet pri predsedstvu vlade FLRJ z dne 22. julija 1946 in navodil o ocenjevanju vrednosti rabljenih motornih vozil z dne 19. decembra 1947 oz. 30. 12. 1947.

Vse lastnike motornih vozil, ki namestavajo prodati svoja vozila, opozarjamo, da v vsakem primeru pred sklenitvijo kupoprodajne pogodbe vložijo prošnjo za prenos lastninske pravice na Poverjeništvu za lokalni promet pri OLO Jesenice, kjer preimejo tudi vsa pojasnila glede ocenitve itd.

2. Avtomaterial se bo dodeljeval strankam na tale način:

Vsa zvezna podjetja naročajo avtomaterial in gume neposredno pri Slovenija-avto.

Republiška podjetja za gume posredno potom svojih resornih ministrstev,

ostali avtomaterial pa preko poverjeništv za lokalni promet.

Lokalna in zadružna podjetja ter organizacije družbenega in privatnega sektorja vlagajo prošnje za gume in avtomaterial pri poverjeništvu za lokalni promet OLO, katero bo vloge odstopilo Slovenija-avtu.

Vse naročilnice morajo biti vložene v dveh izvodih ter opremljene s številko tekočega računa bančne zveze.

3. Boni za tekoča goriva in maziva se bodo izdajali samo v uradnih dneh, t. j. torkih in petkih in sicer samo v prvi polovici meseca. Poročila o izkoriščenju motornih vozil morajo biti dostavljena do 5. v mesecu, sicer se ne bo izdalo novega goriva in maziva, niti se ne bo upoštevalo poznejših reklamacij.

Poverj. za lokalni promet pri OLO
Jesenice

Iz uredništva

Ponovno opozarjamo, da dopisov brez točne označbe pisca v nobenem primeru ne bomo objavljali. Tudi opažamo, da se nekateri pisci skrivajo za tujimi imeni (n. pr. v Nemškem rovtu). To nikakor ni lepo in je kaznivo. Uredništvo je prejelo tudi več dopisov, ki ne obravnavajo problemov splošnega značaja, ampak navadne osebne spore. Take stvari spadajo kvečemu pred sodišče, ne pa v frontovsko glasilo. Tudi primeri ozkega lokalnega značaja ne spadajo v časopis, ampak so za najprimernejši stenčasi, katerih naj bi se naše množične organizacije bolj posluževale. V kolikor pa primerni dopisi v tej številki niso objavljeni, bodo prišli na vrsto prihodnjič.

KULTURA IN PROSVETA

Miha Klinar:

Koroški gozdovi

(Ob pogajanjih za sklenitev mirovne pogodbe z Avstrijo)

Oj gozdovi, oj gozdovi

v nemi bolečini...

Tujec kruti gospodari

v naši domovini...

Tam za njivami grobovi

talcev v mrak strmijo,

a nad njimi pa vetrovi

se v večer gubijo...

Daj, srce, zdaj spregovori

svetu vso resnico!

Dvigni ljudstvo, se! Z upori

priborilo boš pravico!

Dvigni glavo k jutru zori,

dan ti v noč prisije

in uničen svet bo nori,

iz grobov svoboda vzklije...

Kar v zemljo je kdaj sejala

naših borcev kri,

vsaka žrtev, ki je pala,

bo živela v nove dni...

PIREDITVE V PREŠERNOVEM TEDNU

V vsem jeseniškem okraju se pripravljajo na čim dostojnejšo proslavo 100-letnice Prešernove smrti, zlasti v Vrbi, pesnikovem rojstnem kraju.

Na Jesenicah je sindikalno kulturno-umetniško društvo otvorilo Slovenski kulturni teden v torek, 1. februarja z literarno-glasbenim večerom, na katerem so nastopali domači in tuji ljudski pesniki in pisatelji. Svoja dela v prozi so brali: Ing. Drev Janez, Verbole Majda in Zvan Franc z Jesenic ter Kralj Slava iz Ljubljane. Minatti Ivan, urednik mladinske revije v Ljubljani, Vende Sadar, Klinar Miha, Čebulj Bojan in Gasar Verko z Jesenic pa so recitali nekaj svojih pesmi. Glasbeni del so zastopali: prof. Černivčeva (klavir), Klečeva (solopetja) in Čelesnik Franc (violina).

Poslušalci so nastopajočim dajali toplo priznanje, kar naj bo vsem v vzpodbudo za nadaljnje ustvarjanje. Žal pa dvorana ni bila polno zasedena, za kar nosi krivdo SKUD Jesenice, ki ni poskrbel vsaj za primerno propagando. To napako naj pri naslednjih prireditvah v Prešernovem tednu popravi.

V sredo popoldne so igrali v Sindi-

kalnem gledališču na Jesenicah Kref-tove „Celjske grofe“, v četrtek pa je bilo predavanje o Prešernu.

NADALJNE PRIREDITVE NA JESENICAH

Petek 4. februarja ob 19. uri: Koncert godbe na pihala in orkestra kovinarske godbe.

Sobota 5. februarja ob 19. uri: Koncert pevskega zbora „Kovinar“ in „Mladi kovinar“ ter zbora harmonikarjev.

Nedelja 6. februarja ob 14. uri: Bratko Kref: Celjski grofje.

Ponedeljek 7. februarja ob 19. uri: „Prešernove poezije“. Slavnostna akademija ob zaključku tedna.

Dne 1. februarja je bila v mali dvorani (prvo nadstropje) odprta razstava ljudskih likovnih umetnikov jeseniškega okraja in razstava Naše knjige. Ogled razstave našemu delovnemu ljudstvu toplo priporočamo

SLOVESNOST V VRBI

V Vrbi bo proslava 100-letnice Prešernove smrti v torek, dne 8. februarja 1949 ob 15.30. uri.

Spored:

1. Hej Slovani (godba Žirovnica)
2. Pozdrav gostom (pionirka iz Vrbe)
3. Slavnostni govor (govori dr. Anton Slodnjak iz Ljubljane)
4. „Zdravljica“ (pevski zbor „Kovinar“ z Jesenic)
5. O Vrba! (recitira Žilar Cveta)
6. „Luna sije“ (pevski zbor „Kovinar“ z Jesenic)
7. Narodna (pevski zbor „Kovinar“ z Jesenic)
8. Partizanska pesem (godba Žirovnica)
9. Narodna (godba Žirovnica)
10. Naprej zastava Slave (godba Žirovnica)

Ker so zveze z vlaki zelo ugodne, vabimo delovno ljudstvo jeseniškega okraja, da se proslave v pesnikovem rojstnem kraju udeleži v čim večjem številu.

ŠAH

JESENICE: 24½ — KRANJ: 15½

V nedeljo je bil ob navzočnosti večjega števila ljubiteljev šaha dvoboj dveh gorenjskih industrijskih centrov Jesenicami in Kranjem. Jeseničani so zaslužen zmagovali nad Kranjem z rezultatom 24½ : 15½.

V okviru dvoboja sta se spoprijeli tudi mladinski moštvi obeh mest in je bil rezultat neodločen 4 : 4.

Zanimiva kronika

STANJE KULTURNO - PROSVETNIH USTANOV IN ŠOL PRED VOJNO IN DANES

Leta 1940 je bilo v jeseniškem okraju 37 raznih potrebnih in nepotrebnih prosvetnih društev, 22 gledaliških odrov, 31 knjižnic in 3 kino-dvorane.

Leta 1949 imamo (januarja) 4 samostojna kulturno-umetniška odnosno kulturno-prosvetna društva, 31 krajevnih ljudsko-prosvetnih svetov, 22 gledaliških odrov (med njimi je Sindikalno gledališče na Jesenicah že polprofesionalno), 34 knjižnic in 4 kino-dvorane.

Leta 1940: je bilo v okraju 29 osnovnih šol, 1 meščanska šola in 1 otroški vrtec.

Leta 1949: imamo 30 osnovnih šol, 1 sedemletko, 1 popolno gimnazijo, 3 nižje gimnazije in 3 Domove igre in dela.

Gornje suhe številke, zlasti glede šolstva, povedo, da si naša ljudska oblast z vsemi silami resno prizadeva, da bi dvignila naše ljudstvo iz kulturne zaostalosti na čim višjo stopnjo. Pri tem je seveda treba upoštevati še 3 Ljudske univerze, večerne gimnazije, razne stro-

kovne in izobraževalne tečaje, katerim ljudska oblast nudi vso možno materialno pomoč.

PREGLED ROJSTEV, POROK IN SMRTI ZA LETO 1948 V JESENISKEM OKRAJU

Po podatkih Statističnega urada pri OLO Jesenice, je bilo gibanje prebivalstva v jeseniškem okraju leta 1948 sledeče:

Število živorojenih: moških 439, žensk 412, skupaj 851.

Število mrtvorojenih: moških 7, žensk 5, skupaj 12.

Število umrlih: moških 257, žensk 196, skupaj 453 (od tega števila je bilo 35 slučajev nasilne smrti, to je nesreč itd.).

Porok je bilo sklenjenih 468.

Navedeni podatki dokazujejo, da prevladujejo moški tako pri rojstvu kakor pri smrti. Zanimivo je tudi to, da je število rojstev skoraj še enkrat večje od števila smrti, saj smo leta 1948 pridobili na prirastku 398 novih prebivalcev. Vsak strah, da bi nas kdaj zmanjkalo, je torej odveč...

Fizkultura in šport

HOKEJ NA JESENICAH

Kovinarska mladina na Jesenicah kaže veliko zanimanje za drsanje. Pretekli teden je bil izveden tečaj za umetno drsanje, katerega je vodila tov. Meta Visjakova z velikim uspehom. Udeležilo se ga je preko 20 mladih drsalcev in drsalk.

V soboto je bila odigrana na Jesenicah prva hokej tekma po svobodi. Domači hokejisti so imeli v gosteh odlično moštvo Enotnosti iz Ljubljane. B moštvo ljubljanske Enotnosti je morala v obeh srečanjih kloniti pred odličnimi domačini. Prva tekma se je končala z rezultatom 3 : 0, druga pa s 5 : 2 v korist borbenih Jeseničanov. Mladi igrači iz Ljubljane so zapustili na Jesenicah najboljši vtis, zlasti s svojo tehnično igro. Domačini so se uveljavili predvsem vsled prirojene borbenosti.

Veliko je na Jesenicah zanimanje za povratno srečanje z B moštvom ljubljanske Enotnosti. Prepričani smo, da bodo Jeseničani tudi v bodoče skušali in uspeli vsa srečanja končati v svojo korist. Vabimo prijatelje drsanja in hokeja na sobotno večerno tekmo med Jesenicami in Ljubljano.

PIONIRSKÉ TEKME V SLALOMU V PLANICI

Po zaključku prvega polletja šolskega leta je naša mladina odšla na pučnice, ki so predvsem določene zato, da se šolska mladina resnično odpočije in razvedri. V ta namen so organizirali smučarski izlet in tekme v slalomu, ki so bile izvedene 16. januarja t. l. Za izlet, ki ga je pripravil referent za fiz-

kulturo na osnovni šoli na Jesenicah s tehnično pomočjo SŠD „Gregorčiča“, se je prijavilo 58 otrok. Od teh jih je tekmovalo 48, na cilj pa jih je prišlo 36. Rezultati so sledeči: 1. Katnik Alojz, 2. Pesjak Dani, 3. Verdnik Hanz, 4. Noč Nejče, 5. Lavtežar, 6. Kristan in Gorenjšek, 7. Smolej Marjan, 8. Veber Marjan, 9. Jesenc Franci, 10. Strajnar Dušan itd.

SMUČARSKI TEČAJ V ČRNEM VRHU

Za telovadce, ki rabijo izpopolnitev v smučanju, je telovadno društvo Jesenice in SŠD „Gregorčič“ s podporo Okrajnega sindikalnega sveta organiziral smučarski tečaj na Črnem vrhu, katerega se je udeležilo 32 tečajnikov — članov, mladincev in pionirjev. Tečaj je trajal 10 dni in se je 27. januarja zaključil. Vodja tečaja je bil kozman Jože, pomagali pa so znani smučarji Praček Ciril, Koblar Stane in Katnik Vida.

Prireditelji tečaja so povabili v Črni vrh tudi 4 mladince iz Trbovelj v cilju, da se tudi v zasavski dolini dvigne kvaliteta smučarskega športa. Trboveljčani so se na tečaju prav dobro izkazali. Sploh so vsi tečajniki pokazali zelo velik napredek. Društvo bo iz teh črpalo nove smučarske kadre. Prav posebno pozornost bo treba posvetiti petnajstletnemu Klinar Jožetu iz Sv. Križa, ki se je odlično izkazal. Isto velja za Talar Hedviko, ki ima velike možnosti za nadaljnji razvoj.

Na zadnjih tekmah v slalomu so bili doseženi sledeči rezultati: 1. Gostinčar Ado (1.20), 2. Špec Zvone (1.22.5) 3. Rozman Gido iz Trbovelj (1.30).

z zanimivim poljudnotehničnim predavanjem. — Vabljeni vsi, ki se zanimajo za tehnični napredek.

Dopisi

PROSLAVA RK V BOH. BISTRICI

V nedeljo 9. t. m. je bila v dvorani Kulturnega doma v Bohinjski Bistrici proslava, ki jo je priredila organizacija Rdečega križa.

Ob 7. uri zvečer so vaščani prisostvovali skrbno pripravljeni akademiji. Po uvodni besedi predsednika organizacije so med drugim učenci osnovne šole podali aktualen prizorček iz življenja organizacije RK, dijaki gimnazije pa so podali tudi izbor nekaj človečanskih misli velikih mož naše književnosti. Tudi vaški pevski zbor je prispeval z lepo in ubrano pesmijo.

Po končani akademiji pa je publika videla Cankarjevo dramo „Jakob Ruda“, izvajano v povsem dovršeni obliki. Igralci so se močno potrudili, da občinstvu čim jasneje predočijo našega velikega misleca — kritika svoje dobe. Najverneje in najprepričljiveje pa sta bili brez dvoma podani naslovna vloga in vloga Anice v osebi tov. Kiklja in tov. Šilarjeve.

Prebivalci Bohinjske Bistrice so dokazali, da se v polni meri zavedajo velike humanitarne naloge te organizacije in so napolnili dvorano do zadnjega kotička.

Mica

Objave

MESTNI KINO JESENICE

obvešča prebivalstvo, da do nadaljnjega ne bo izdajal posebnih plakatov z označbo predstav, ampak bodo predstave objavljene v dnevniku „Ljudska pravica“ in okrajnem glasilu „Jeseniški kovinar“, kar naj prebivalstvo upošteva.

Predstave: Francoski film: KRALJ v petek, 4. februarja ob 18. in 20. uri v soboto, 5. februarja ob 18. in 20. uri v nedeljo, 6. febr. ob 16., 18. in 20. uri

SESTANEK NOVATORSKEGA KROŽKA

V ponedeljek, dne 7. februarja 1949 bo v mali dvorani Titovega doma na Jesenicah ob 4. uri popoldne sestanek novatorskega krožka Ljudske tehnike

100 000 dinarjev

lahko zadeneš s četrtinsko srečko, ki stane 50 dinarjev in jo kupiš pri OKRAJNEM ODBORU VOJAŠKIH VOJNIH INVALIDOV NA JESENICAH ali pa v trafikah

ZAHVALA

Zahvaljujem se vsem za izraze sočutja ob prerani izgubi naše dobre žene in skrbne mame. Posebej se zahvaljujem vsem sosedom in žirovniškimi ženam ter ostalim darovalcem vencev in vsem, ki ste pokojnico spremili na njeno zadnji poti.

Zalujoči mož **Zvan Andrej in otroci Žirovnica**

ZAHVALA

Vsem, ki so spremili v tako obilnem številu mojega dobrega, skrbnega moža in očeta **Franca Pazlarja**, posestnika, na njegovi zadnji poti, ga obsuli z venci in na kakršen koli način počastili njegov spomin, izrekamo svojo toplo zahvalo.

2. II. 1949. Zalujoča **Jerica**, žena, Bled
Nada por. **Teran**, hčerka, Metod, zet.

Glas naših čitateljev

O RAZDELJEVANJU ZNAČK ZVEZE BORCEV NOV NA JESENICAH

Bilo je na sestanku. Tovariš, ki je prevzel dolžnost za zboljšanje mladinskega aktiva, je končno spravil iz sebe: „Poznate me, kadar je treba delati, ali značke Zveze borcev še danes nisem prejel, čeprav sem jo zaslužil, ker sem se zares boril.“ Kmalu se je oglasil še eden, pa še eden, kar po vrsti so se pritoževali, da niso prejeli značk in godrnjali, da jih je nekaj, ki že imajo značko, pa je niso zaslužili.

Rada bi povedala, da res ni pravilno, da naši zaslužni borci in aktivisti še do danes niso prejeli značk.

Alenka.